

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش زوج درمانی هیجان مدار بر افزایش صمیمیت و کاهش آشفتگی زناشویی در زنان پردیسان - قم

محل انتشار:

ماهنامه پیشرفت های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش، دوره 6، شماره 61 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فاطمه رحیمی لرد - کارشناس ارشد روانشناسی، گرایش خانواده، موسسه آموزش عالی ادیبان، سمنان، ایران

فرزانه احمدی - مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش مبتنی بر زوج درمانی هیجان مدار برافزایش صمیمیت زناشویی و کاهش آشفتگی زوجین بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه زنان متاهل در منطقه پردیسان قم در سال ۱۴۰۰ بوده است که با نمونه گیری در دسترس ۵۰ نفر وارد پژوهش شده و ۲۵ نفر در گروه آزمایش و ۲۵ نفر در گروه کنترل به صورت تصادفی جایگزین شدند. آن گاه گروه آزمایش در ۱۰ جلسه هفته ای دو بار و هر جلسه به مدت حدود ۱۲۰ دقیقه تحت آموزش زوج درمانی هیجان مدار قرار گرفتند. ابزار جمع آوری اطلاعات، پرسشنامه صمیمیت زناشویی تامپسون و واکر (۱۹۸۳) (با سه مولفه نزدیکی عاطفی، ازخودگذشتگی و رضایت) و مقیاس تجدید نظر شده غربالگری آشفتگی زناشویی و ارتباطی (SSMRD-R، ۲۰۰۹) می باشد. همچنین جهت پاسخگویی به فرضیات پژوهشی با توجه به طرح تحقیق در تجزیه و تحلیل داده ها در بخش آمار توصیفی از توزیع فراوانی، میانگین و انحراف معیار و در تحلیل استنباطی از تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد که آموزش زوج درمانی هیجان مدار برافزایش صمیمیت زناشویی ($F, 05/0 > p = 01/5$) و کاهش آشفتگی زوجین ($F, 05/0 > p = 01/5$) تاثیرگذار بوده است؛ بنابراین می توان بیان کرد که آموزش این رویکرد می تواند باعث افزایش صمیمیت زناشویی و کاهش آشفتگی زوجین می شود.

کلمات کلیدی:

زوج درمانی هیجان مدار، صمیمیت زناشویی، آشفتگی زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1707478>

